

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 636

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 august 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 313 din 9 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 alin. (5) din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 348 din 11 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (12) și art. 239 alin. (2) din Codul de procedură penală	5–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.639. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială „Societatea de Certificare ICECON CERT — S.R.L.” în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcțiilor specifice de certificare a produselor pentru construcții și de certificare a controlului producției în fabrică	7–16
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 313

din 9 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 alin. (5) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sorin Ovidiu Vîntu în Dosarul nr. 2.959/3/2014* al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 359D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției și partea Gheorghe Șupeală au depus la dosar câte o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că autorul excepției este nemulțumit de faptul că instanța a dispus citarea acestuia cu mandat de aducere pentru a fi prezent la ședința de judecată, context în care apreciază că este încălcat dreptul privind libertatea individuală în componenta referitoare la libera circulație. O astfel de critică este, așadar, neîntemeiată, deoarece, pentru a asigura o justă soluționare a cauzei, instanța, atunci când consideră necesară prezența, poate emite un mandat de aducere în ipoteza în care persoana în cauză refuză să facă acest lucru.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.959/3/2014*, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 364 alin. (5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Sorin Ovidiu Vîntu într-o cauză penală, aflată în stadiul procesual al judecării în primă instanță, în care se fac cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunilor de inițiere și constituire a unui grup infracțional, complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, și spălare de bani.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale referitoare la libertatea individuală și la libera circulație. Astfel, sintagma potrivit căreia „*instanța poate dispune aducerea acestuia cu mandat de aducere*”, fără a stipula, a nominaliza în concret cazurile când se poate dispune o astfel de măsură, încalcă libertatea individuală a persoanei și dreptul la libera circulație, cu atât mai mult cu cât norma fundamentală reglementează în mod expres în ce condiții, unei persoane aflată într-o procedură judiciară, îi poate fi restrânsă libertatea, respectiv, reținerea și arestarea. Mai arată că, deși a uzat de prevederile art. 364 alin. (4) din Codul de procedură penală, respectiv judecarea în lipsă, acesta a fost citat la mai multe termene de judecată cu mandat de aducere cu însoțitor, fără ca această dispoziție a instanței să fie motivată și fără ca inculpatul să fi fost audiat la acele termene sau să fi efectuat vreun act de procedură în legătură cu acesta.

7. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează că, în prezenta cauză, în care sunt judecați mai mulți inculpați care au interese contrare, prezența inculpatului în fața instanței de judecată este necesară pentru a contribui la justa soluționare a cauzei. Instanța a mai arătat că România a fost des criticată și sancționată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, deoarece s-a procedat la condamnarea unor inculpați care nu au fost audiați personal în fața instanței de judecată, considerându-se că încalcă prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Face trimitere la Hotărârea din 8 iunie 2010, pronunțată în *Cauza Andreescu împotriva României*.

8. De asemenea, instanța de judecată arată că, potrivit dispozițiilor art. 367 din Codul de procedură penală referitoare la suspendarea judecării, inculpatul care suferă de o boală gravă, ce îl împiedică să participe la judecată, poate cere suspendarea judecării. Or, inculpatul din prezenta cauză, raportat la multele afecțiuni de care susține că suferă, conform înscrisurilor depuse la dosar, nu a solicitat instanței suspendarea judecării.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dreptul instanței de judecată de a dispune aducerea inculpatului atunci când apreciază necesară prezența acestuia instituită prin dispozițiile art. 364 alin. (5) din Codul de procedură penală este menit să asigure buna desfășurare a procesului penal, fără întârzieri determinate de

absența sau refuzul inculpatului. Prin prevederile legale criticate nu se încalcă libertatea individuală, întrucât instituția mandatului de aducere nu este echivalentă cu cea a sancțiunilor privative de libertate.

11. De altfel, potrivit art. 53 din Constituție, exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns pentru desfășurarea instrucției penale, astfel încât constrângerea unei persoane de a se prezenta în fața instanței de judecată, atunci când aceasta din urmă apreciază că se impune acest lucru, nu aduce nicio atingere dreptului la libera circulație care, potrivit dispozițiilor constituționale, se exercită în condițiile legii.

12. În măsura în care inculpatul suferă de o boală gravă care îl împiedică să participe la judecată, acesta poate cere suspendarea judecării, în condițiile art. 367 alin. (1) din Codul de procedură penală, dispoziție ce garantează inculpatului că participarea sa la judecata cauzei se va face doar în momentul în care starea sa de sănătate o va permite.

13. **Avocatul Poporului** a arătat că, deși măsura aducerii inculpatului la judecată presupune o ingerință în exercițiul drepturilor fundamentale privind libertatea individuală ori libera circulație, totuși, acestea nu sunt drepturi absolute și pot comporta anumite limitări, cu condiția de a fi respectate exigențele constituționale ale restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți. Sub acest aspect, reglementarea care impune prezența inculpatului la judecată atunci când instanța apreciază că este necesar nu restrânge în mod nejustificat libertatea individuală ori dreptul la liberă circulație, măsura fiind reglementată prin lege și având ca scop legitim desfășurarea instrucției penale.

14. În plus, posibilitatea conferită instanței de judecată de a aprecia asupra necesității aducerii inculpatului la judecată dă expresie prevederilor art. 124 alin. (3) din Constituție, care stabilesc că judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

15. Regulile procedurale instituite prin dispozițiile art. 364 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt menite să asigure buna desfășurare a procesului penal, fără întârzieri determinate de absența sau refuzul persoanelor a căror ascultare sau prezență este apreciată ca fiind necesară de către instanța de judecată. Prin dispozițiile legale criticate nu se încalcă libertatea individuală, întrucât instituția mandatului de aducere nu este echivalentă cu cea a sancțiunilor privative de libertate, astfel cum, în mod eronat, apreciază autorul excepției.

16. Totodată, susținerea în sensul că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât nu precizează cazurile în care se poate dispune o astfel de măsură, tinde la completarea legii. Or, examinarea excepției de neconstituționalitate cu un atare obiect, constând într-o modificare a soluției legislative, excedează competenței Curții Constituționale care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederile legale supuse controlului. Din acest punct de vedere, Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 364 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Participarea inculpatului la judecată și drepturile acestuia*, care au următorul conținut:

„(5) Dacă apreciază necesară prezența inculpatului, instanța poate dispune aducerea acestuia cu mandat de aducere.”

20. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 23 referitor la *Libertatea individuală* și art. 25 referitor la *Libera circulație*.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că o soluție legislativă similară cu cea criticată în prezenta cauză se regăsea în art. 183 din Codul de procedură penală din 1968, cu denumirea marginală *Mandatul de aducere*. Potrivit art. 183 alin.1 și 2 din acest din urmă cod:

„O persoană poate fi adusă în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată pe baza unui mandat de aducere, întocmit potrivit dispozițiilor art. 176, dacă fiind anterior citată nu s-a prezentat, iar ascultarea ori prezența ei este necesară.”

Învinuitul sau inculpatul poate fi adus cu mandat chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă organul de urmărire penală sau instanța constată motivat că în interesul rezolvării cauzei se impune această măsură”.

22. Cu privire la această soluție legislativă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii, în care a statuat că prevederile legale criticate referitoare la mandatul de aducere sunt constituționale. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 885 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 5 noiembrie 2007, Curtea a reținut că regulile procedurale instituite prin dispozițiile art. 183 din Codul de procedură penală din 1968 sunt menite să asigure buna desfășurare a procesului penal, fără întârzieri determinate de absența sau refuzul persoanelor a căror ascultare sau prezență este apreciată ca fiind necesară de către instanța de judecată. Prin dispozițiile criticate nu se încalcă libertatea individuală, **întrucât instituția mandatului de aducere nu este echivalentă cu cea a sancțiunilor privative de libertate**. De altfel, potrivit art. 53 din Constituție, exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns pentru desfășurarea instrucției penale, astfel încât constrângerea unei persoane de a se prezenta în fața instanței de judecată, atunci când aceasta din urmă apreciază că se impune acest lucru, nu aduce nicio atingere principiilor statului de drept. În același sens sunt și Decizia nr. 587 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 19 iunie 2008 și Decizia nr. 1.401 din 3 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 9 decembrie 2009.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele de principiu ale deciziilor menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Distinct de aceste argumente, Curtea mai constată că dreptul la liberă circulație, prevăzut la art. 25 din Constituție, se referă la mișcarea transfrontalieră a persoanelor și la cea din interiorul frontierelor unui stat și vizează atât libertatea de mișcare propriu-zisă, cât și libertatea oricărui cetățean de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, precum și dreptul de a emigra și de a reveni în țară. De altfel, dreptul la libera circulație este garantat, dar condițiile exercitării acestui drept sunt stabilite prin lege. Prin instituirea posibilității emiterii unui mandat de aducere nu se încalcă prevederile art. 25 din Constituție, întrucât scopul reglementării constă — așa cum însuși legiuitorul a stabilit — în necesitatea prezenței inculpatului la judecată determinată de particularitățile cauzei, necesitate care concură/se subordonează asigurării garanțiilor specifice dreptului la un proces echitabil, neavând semnificația obstrucționării dreptului la liberă circulație a cetățenilor.

25. Așa fiind, întrucât dispozițiile legale contestate au caracter exclusiv procedural, nu pun în discuție încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la libertatea individuală și dreptul la liberă circulație. De altfel, „între libertatea individuală și libertatea de a circula nu există o relație biunivocă, întrucât privarea de libertate implică, în mod necesar, și limitarea dreptului la liberă circulație, reciproca nefiind însă adevărată, în sensul că restrângerea libertății consacrate la art. 25 din Constituție nu presupune și pierderea sau restrângerea libertății individuale” (a se vedea Decizia nr. 1.348 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 22 decembrie 2011).

26. Totodată, reglementarea criticată reprezintă expresia dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează dreptul acuzatului de a participa efectiv la procesul penal, ceea ce include nu numai dreptul de a fi prezent la judecată, ci și dreptul de a auzi și de a urmări efectiv procedura. Aceste drepturi sunt incluse în însăși noțiunea de

procedură contradictorie și rezultă din economia garanțiilor conținute de lit. a), d) și e) ale paragraful 3 al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea Hotărârea din 23 februarie 1994, pronunțată în Cauza *Stanford împotriva Regatului Unit*, paragraful 26). Totodată, prin Hotărârea din 8 iunie 2010, pronunțată în Cauza *Andreescu împotriva României*, paragrafele 64 și 68, instanța europeană a statuat că, atunci când o instanță, fie ea și din căile de atac, trebuie să se pronunțe într-o speță asupra aspectelor de fapt și de drept deduse judecății și să analizeze în ansamblul speței problema vinovăției sau nevinovăției inculpatului, aceasta nu poate, pentru motive de echitate a procedurii, să hotărască asupra acestor aspecte fără o apreciere directă a declarațiilor făcute personal de către inculpatul care afirmă că nu a comis fapta considerată infracțiune. De aceea, s-a apreciat că instanța era ținută să ia măsuri pozitive pentru a audia reclamantul cu ocazia dezbaterilor, chiar dacă acesta nu a solicitat expres aceasta. În același sens sunt și Hotărârea din 1 iulie 2008, pronunțată în Cauza *Calmanovici împotriva României*, paragraful 108, Hotărârea din 8 martie 2007, pronunțată în Cauza *Dănilă împotriva României*, paragraful 41 și Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza *Spînu împotriva României*, paragraful 58.

27. În sfârșit, în măsura în care autorul excepției susține că, din cauza afecțiunilor de care suferă, nu poate da curs tuturor solicitărilor specifice unei cauze penale aflate pe rolul instanțelor judecătorești, acesta putea uza de prevederile art. 367 din Codul de procedură penală — *Suspendarea judecății* —, potrivit cărora, dacă inculpatul suferă de o boală gravă care îl împiedică să participe la judecată, instanța va dispune, prin încheiere motivată, pe baza unei expertize medico-legale, suspendarea judecății până când starea sănătății va permite inculpatului participarea acestuia la judecată. Tot astfel, dacă sunt mai mulți inculpați — așa cum este în prezenta cauză — iar temeiul suspendării privește numai pe unul dintre ei și disjungerea nu este posibilă, se poate dispune suspendarea întregii cauze.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sorin Ovidiu Vîntu în Dosarul nr. 2.959/3/2014* al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 364 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 348

din 11 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (12) și art. 239 alin. (2) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (12) și art. 239 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 29.902/3/2013*/a34 (444/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 731D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și arată că Legea fundamentală nu prevede, așa cum reglementează cu privire la faza de urmărire penală, vreun termen sau vreo durată maximă a măsurii arestării preventive în faza de judecată. Prin urmare, ceea ce a făcut legiuitorul prin art. 239 alin. (1) din Codul de procedură penală a fost să stabilească un termen maxim după care termenul arestării preventive nu mai este unul rezonabil. Practic este o măsură suplimentară de protecție pe care legiuitorul român a instituit-o față de prevederile Constituției sau ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 101/C din 19 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 29.902/3/2013*/a34 (444/2016), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (12) și art. 239 alin. (2) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată din oficiu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate de inculpat împotriva unei încheieri prin care a fost menținută măsura preventivă a arestului la domiciliu.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 referitor la *Libertatea individuală*, atâta vreme cât măsura arestării preventive și măsura arestului la domiciliu, dispuse în cursul urmăririi penale, nu sunt luate în calculul termenului de la care începe să curgă durata arestării preventive ori a arestului la domiciliu în primă instanță. Legiuitorul a exceptat durata măsurii arestării preventive ori a arestului la domiciliu dispusă în faza de urmărire penală, atunci când a reglementat termenul de la care începe să curgă durata maximă a măsurilor preventive privative de libertate, cu toate

că, indiferent de faza procesuală în care se dispun, produc aceleași efecte și restrângeri ale dreptului la libertate individuală. În opinia instanței, art. 239 alin. (2) din Codul de procedură penală trebuia să prevadă, pentru a garanta respectarea art. 23 din Constituție, că „Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data luării măsurii arestării preventive, în cazul în care inculpatul se află în stare de arest preventiv” și nu de la data sesizării instanței de judecată cum este reglementarea criticată. A omite luarea în calcul a măsurii arestării preventive ori a măsurii arestului la domiciliu, dispusă în faza de urmărire penală, înseamnă a nu ține cont de o privare de libertate ale cărei efecte constau, pe lângă restrângerea inerentă exercițiului unor drepturi, și la deducerea privării de libertate în situația condamnării la o pedeapsă în regim de executare efectivă.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

7. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea fundamentală, în cursul urmăririi penale, arestarea preventivă se poate dispune pentru cel mult 30 de zile și se poate prelungi cu câte cel mult 30 de zile, fără ca durata totală să depășească un termen rezonabil, și nu mai mult de 180 de zile.

8. Alineatul (6) al aceluiași articol prevede obligația instanței de judecată de a verifica periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, în cursul fazei de judecată, legalitatea și temeinicia arestării preventive și de a dispune de îndată punerea în libertate a inculpatului, dacă temeiurile care au determinat arestarea preventivă au încetat și nu există temeiuri noi care să justifice menținerea privării de libertate.

9. Așadar, nu există o normă constituțională care să oblige la includerea duratei arestului preventiv din cursul urmăririi penale în calculul duratei arestului preventiv din timpul judecății. Mai mult, normele constituționale invocate nu numai că tratează în mod separat regulile privării de libertate în cursul urmăririi penale, respectiv în cursul fazei de judecată, dar nici nu instituie vreo limitare a duratei privării de libertate în timpul fazei de judecată.

10. Reglementarea acestor aspecte cade în sarcina legiuitorului, care, în virtutea atribuțiilor sale constituționale, are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului penal, căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, precum și reguli speciale de procedură și modalități de exercitare a drepturilor procesuale.

11. În exercitarea acestor atribuții, legiuitorul a apreciat durata stabilită de art. 239 din Codul de procedură penală, calculată exclusiv prin raportare la faza de judecată a procesului penal, ca fiind rezonabilă și conformă cu normele și exigențele constituționale privind garantarea dreptului la libertate individuală.

12. **Avocatul Poporului** a precizat că își menține punctul său de vedere exprimat în dosarele nr. 1.636D/2015 și nr. 245D/2016, potrivit căruia dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 222 alin. (12), cu denumirea marginală *Durata arestului la domiciliu*, și art. 239 alin. (2), cu denumirea marginală *Durata maximă a arestării preventive a inculpatului în cursul judecății în primă instanță*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 222 alin. (12): „*În procedura de cameră preliminară și în cursul judecății, măsura arestului la domiciliu poate fi dispusă pe o perioadă de cel mult 30 de zile. Dispozițiile art. 239 se aplică în mod corespunzător.*”;

— Art. 239 alin. (2): „*Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data sesizării instanței de judecată, în cazul în care inculpatul se află în stare de arest preventiv, și, respectiv, de la data punerii în executare a măsurii, când față de acesta s-a dispus arestarea preventivă în procedura de cameră preliminară sau în cursul judecății sau în lipsă.*”

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale incalcă prevederile constituționale ale art. 23 referitor la *Libertatea individuală*.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale contestate au mai fost supuse controlului Curții Constituționale din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 486 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 997 din 12 decembrie 2016, s-a statuat că potrivit dispozițiilor art. 239 alin. (1) din Codul de procedură penală referitor la durata maximă a arestării preventive a inculpatului în cursul

judecății în primă instanță, durata totală a arestării preventive a inculpatului nu poate depăși un termen rezonabil și nu poate fi mai mare de jumătatea maximului special prevăzut de lege pentru infracțiunea care face obiectul sesizării instanței de judecată. În toate cazurile, durata arestării preventive în primă instanță nu poate depăși 5 ani. Or, ținând seama de aceste prevederi coroborate cu alin. (2) al art. 239 din Codul de procedură penală, Curtea a constatat că termenele mai sus arătate curg de la data sesizării instanței de judecată, în cazul în care inculpatul se află în stare de arest preventiv, și, respectiv, de la data punerii în executare a măsurii, când față de arestat s-a dispus arestarea preventivă în procedura de cameră preliminară sau în cursul judecății sau în lipsă.

18. Cu alte cuvinte, în cazul în care măsura arestării preventive a fost luată și prelungită succesiv în faza de urmărire penală, iar ulterior a fost întocmit rechizitoriul, atunci durata totală a măsurii în prima fază a procesului penal nu poate fi mai mare de 180 de zile — a se vedea art. 236 alin. (4) din Codul de procedură penală —, iar ulterior de la data sesizării instanței de judecată, deci din momentul trecerii cauzei în procedura de cameră preliminară, curge termenul prevăzut de art. 239 alin. (1) din același cod, care are în vedere atât procedura de filtru, cât și judecata în primă instanță.

19. În consecință, Curtea a constatat că dispozițiile art. 222 alin. (12) din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 23.

20. În același sens este și Decizia nr. 217 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 21 iunie 2016 și Decizia nr. 179 din 21 martie 2017*), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. (2) din Codul de procedură penală, reținând *mutatis mutandis* considerentele anterior menționate.

21. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 29.902/3/2013*/a34 (444/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 222 alin. (12) și art. 239 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

*) Decizia Curții Constituționale nr. 179 din 21 martie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 19 mai 2017.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE, ADMINISTRAȚIEI PUBLICE ȘI
FONDURILOR EUROPENE

ORDIN

privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială „Societatea de Certificare ICECON CERT — S.R.L.” în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcțiilor specifice de certificare a produselor pentru construcții și de certificare a controlului producției în fabrică

Având în vedere Procesul-verbal nr. 8 din 20.06.2017 al Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței și a organismelor de evaluare tehnică europeană a produselor pentru construcții,

în conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1.236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 11 alin. (2) din Procedura privind desemnarea organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului afacerilor interne nr. 2.141/92/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 15/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială „Societatea de Certificare ICECON CERT — S.R.L.” în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcțiilor specifice de certificare a produselor pentru construcții și de certificare a controlului producției în fabrică, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția tehnică va notifica Comisiei Europene organismul prevăzut la art. 1 prin înscrierea în banca de date NANDO a următoarelor date/informații:

- a) elementele de identificare a organismului;
- b) perioada de valabilitate a notificării;
- c) familiile de produse/produsele, utilizarea preconizată, sistemul de evaluare și verificarea a constanței performanței și funcția organismului, precum și specificațiile tehnice armonizate pentru care organismul a fost acreditat de Asociația de Acreditare din România — RENAR și evaluat.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — La data publicării prezentului ordin, Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 3.160/2016 privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială „Societatea de Certificare ICECON CERT” — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcțiilor specifice de certificare a produselor pentru construcții și de certificare a controlului producției în fabrică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.021 din 19 decembrie 2016, se abrogă.

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

București, 13 iulie 2017.
Nr. 3.639.

Denumirea organismului:

Societatea Comercială „Societatea de Certificare ICECON CERT” — S.R.L.

NB 2204

Adresa: București, șos. Pantelimon nr. 266, etaj 1, biroul 7, sectorul 2,

tel.: 021 202 55 01; tel./fax: 021 255 31 49,

e-mail: gantoh@icecon.ro; website: iceconcert.ro

Competența organismului a fost evaluată folosind ca referențial standardul SR EN ISO/CEI 17065:2013.

Valabilitatea notificării se acordă pe termen nelimitat (cu condiția îndeplinirii continue a cerințelor care au stat la baza desemnării).

Domeniile de competență:

NOTĂ

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
95/467/CE	Structuri suport (1/1): • Structuri suport (în clădiri și lucrări de inginerie civilă unde cerințele asupra îmbinărilor individuale sunt critice)	Sistem 1	EN 1337-3:2005 EN 1337-4:2004 EN 1337-4:2004/AC:2007 EN 1337-5:2005 EN 1337-6:2004 EN 1337-7:2004 EN 1337-7:2004/C91:2006 EN 1337-8:2007 EN 15129:2010	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): Produse pentru marcarea drumurilor — materiale granulate (perle de sticlă, agregate antiderapante și combinații ale celor două) (pentru suprafețele de circulație)	Sistem 1	EN 1423:2012 EN 1423:2012/AC:2013 EN 1463-1:2009	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): Produse pentru marcarea drumurilor — benzi de marcaj permanente și marcaje preformate (pentru suprafețele de circulație)	Sistem 1	EN 1463-1:2009	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): produse pentru marcarea drumurilor — vopsele pentru trafic, materiale termoplastice aplicate la cald, materiale plastice aplicate la rece (cu sau fără agregate antiderapante) care includ perle de sticlă preamestecate (pentru suprafețele de circulație)	Sistem 1	EN 1463-1:2009	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): Produse pentru marcarea drumurilor — Vopsele pentru trafic, materiale termoplastice aplicate la cald, materiale plastice aplicate la rece (destinate marcării drumurilor), introduse pe piață cu indicații privind tipurile, proporțiile perlelor de sticlă și/sau agregatelor antiderapante) (pentru suprafețele de circulație)	Sistem 1	EN 1463-1:2009	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): — Indicatoare de trafic rutier și dispozitive de control al traficului instalate permanent pentru utilizări în traficul vehiculelor și al pietonilor: indicatoare de trafic cu semnalizare variabilă (pentru suprafețele de circulație)	Sistem 1	EN 12966-1+A1:2010	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): Indicatoare de trafic rutier și dispozitive de control al traficului instalate permanent pentru utilizări în traficul vehiculelor și al pietonilor: indicatoare de trafic permanente (pentru suprafețele de circulație)	Sistem 1	EN 12899-1:2007	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): Indicatoare de trafic rutier și dispozitive de control al traficului instalate permanent pentru utilizări în traficul vehiculelor și al pietonilor: borne de trafic (pentru suprafețele de circulație)	Sistem 1	EN 12899-2:2007	CP

Nr. deciziei CE	Famiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): Indicatoare de trafic rutier și dispozitive de control al traficului instalate permanent pentru utilizări în traficul vehiculelor și al pietonilor: semafoare și lămpi avertizoare (pentru suprafețele de circulație)	Sistem 1	EN 12368:2006	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): Indicatoare de trafic rutier și dispozitive de control al traficului instalate permanent pentru utilizări în traficul vehiculelor și al pietonilor: dispozitive de avertizare permanente și delimitatoare (pentru suprafețele de circulație)	Sistem 1	EN 12352:2006 EN 12899-3:2007	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): — Stâlpi de iluminare a drumurilor (pentru suprafețele de circulație)	Sistem 1	EN 40-4:2006 EN 40-4:2006+AC:2007 EN 40-5:2002 EN 40-6:2002 EN 40-7:2003	CP
96/579/CE	Dispozitive fixe și alte produse pentru circulație (1/2): Sisteme de restricționare pentru vehicule: — atenuatoare de impact — bariere de trecere — cabluri — parapete	Sistem 1	EN 1317-5+A2:2012 EN 1317-5+A2:2012/AC:2013	CP
97/176/CE	Produse din lemn pentru construcții (1/3) Produse din lemn masiv pentru structuri: Ansambluri — ferme pentru acoperișuri, podele, pereți, acoperișuri, cadre (poduri, căi ferate și clădiri)	Sistem 1	EN 14250:2010	CP
97/176/CE	Produse din lemn pentru construcții (2/3) Produse laminate încleiate și alte produse încleiate din lemn pentru construcții Elemente Elemente pentru poduri, elemente pentru ferme de acoperișuri, elemente pentru podele, elemente pentru pereți, elemente pentru acoperișuri, ca grinzi, bolți, grinzi transversale, căpriori, coloane, stâlpi, piloți Îmbinări cu dinți multipli în lemn masiv de construcție (poduri și clădiri)	Sistem 1	EN 14374:2005 EN 14080:2013 EN 15497:2014	CP
97/176/CE	Produse din lemn pentru construcții (2/3) Produse laminate încleiate și alte produse încleiate din lemn pentru construcții Ansambluri. Ferme pentru acoperișuri, podele, pereți, acoperișuri, cadre (poduri și clădiri)	Sistem 1	EN 14080:2013	CP
97/462/CE	Panouri din lemn (1/2) — Panouri din lemn nefățuite, vopsite și furniruite sau căptușite (pentru elemente structurale pentru utilizare interioară sau exterioară)	Sistem 1	EN 13986+A1:2015	CP
97/462/CE	Panouri din lemn (2/2) — Panouri din lemn nefățuite, vopsite și furniruite sau căptușite (pentru elemente nestructurale pentru utilizare interioară sau exterioară)	Sistem 1	EN 13986+A1:2015	CP
97/808/CE	Pardoseli (2/2): — Produse pentru șapă (pentru utilizări la interior)	Sistem 1	EN 13454-1:2005 EN 13813:2003 EN 14016-1:2004	CP
97/808/CE	Pardoseli (2/2) Pardoseli rezistente și materiale textile. Îmbrăcămiți de pardoseală rezistente omogene și eterogene furnizate sub formă de dale, folii sau în suluri [îmbrăcămiți de pardoseală textile, mai ales dale; folii de plastic și de cauciuc (îmbrăcămiți de pardoseală din termorigide aminoplaste); linoleum și plută; folii antistatice, dale pozate liber pe pardoseală; laminate elastice de pardoseală] (pentru utilizări la interior)	Sistem 1	EN 14041:2004 EN 14041:2004/AC:2007 EN 14904:2006	

Nr. deciziei CE	Famiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
97/808/CE	Pardoseli (2/2) Produse pentru pardoseli rigide: (A) Sub formă de componente — unități de pavaj, dale, mozaicuri, parchet, tabliere din plasă sau foi, grătare de pardoseală, laminate rigide de pardoseală, produse pe bază de lemn (pentru utilizare internă, în special în localuri afectate serviciilor de transport public)	Sistem 1	EN 14342:2013	CP
98/436/CE	Învelitori de acoperiș, plafoniere, lucarne și produse auxiliare (2/6) Foi de tablă plane și profilate (pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Sistem 1	EN 534+A1:2010	CP
98/436/CE	Învelitori de acoperiș, plafoniere, lucarne și produse auxiliare (2/6) Panouri compozite asamblate în fabrică sau sandwich (pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Sistem 1	EN 14509:2013	CP
98/436/CE	Învelitori de acoperiș, plafoniere, lucarne și produse auxiliare (2/6) Lucarne (pentru utilizări supuse reglementărilor privind reacția la foc)	Sistem 1	EN 1873:2006 EN 14963:2007	CP
99/91/CE	Produse termoizolante (2/2) — Produse termoizolante (produse fabricate în fabrică și produse care urmează să fie preparate la fața locului) (pentru utilizări supuse reglementărilor în materie de reacție la foc)	Sistem 1	EN 13162+A1:2015 EN 13163+A1:2015 EN 13164+A1:2015 EN 13165+A1:2015 EN 13166+A1:2015 EN 13167+A1:2015 EN 13168+A1:2015 EN 13169+A1:2015 EN 13170+A1:2015 EN 13171+A1:2015 EN 14063-1:2005 EN 14063-1:2005/AC:2007 EN 14316-1:2005 EN 14317-1:2005 EN 14933:2008 EN 14934:2008 EN 14303+A1:2013 EN 14304+A1:2013 EN 14305+A1:2013 EN 14306+A1:2013 EN 14307+A1:2013 EN 14308+A1:2013 EN 14309+A1:2013 EN 14313+A1:2013 EN 14314+A1:2013	CP
99/469/CE	Produse pentru beton, mortar și pastă de ciment (1/2) Fibre (pentru utilizări structurale în beton, mortar și pastă de ciment)	Sistem 1	EN 14889-1:2007 EN 14889-1:2007/C91:2013 EN 14889-2:2007	CP
99/469/CE	Produse pentru beton, mortar și pastă de ciment (1/2): — Adaosuri de tip II (pentru beton, mortar și pastă de ciment)	Sistem 1+	EN 450-1:2012 EN 13263-1+A1:2009 EN 15167-1:2007	CP
99/469/CE	Produse pentru beton, mortar și pastă de ciment (2/2): — Produse de protecție și de reparare a betonului (pentru utilizări care se supun unei reglementări în materie de reacție la foc)	Sistem 1	EN 1504-2:2005 EN 1504-3:2006 EN 1504-4:2005 EN 1504-6:2007	CP
99/472/CE	Țevi, rezervoare și accesorii de instalații care nu intră în contact cu apa destinată consumului uman (4/5) Țevi (în zonele supuse reglementărilor în materie de rezistență la foc, în instalațiile de transport/distribuție/depozitare de gaz/combustibil lichid destinat alimentării sistemelor de încălzire/răcire a clădirilor, între rezervorul de depozitare exterior sau ultimul limitator de presiune din rețea și intrarea sistemului de încălzire/răcire a clădirii)	Sistem 1	EN 14800: 2007	CP

Nr. deciziei CE	Famiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
2000/245/CE	Sticlă plată, sticlă profilată și produse din sticlă modelată (1/6) Panouri de sticlă plată și bombată (pentru utilizare într-un ansamblu de sticlă special destinat să confere rezistență la foc)	Sistem 1	EN 572-9:2004 EN 1096-4:2004 EN 1748-1-2:2004 EN 1748-2-2:2004 EN 1863-2:2004 EN 12150-2:2004 EN 12337-2:2004 EN 13024-2:2004 EN 1279-5+A2:2010 EN 14178-2:2004 EN 14179-2:2005 EN 14321-2:2006 EN 14449:2005 EN 14449:2005/AC:2006 EN 1036-2:2008	CP
2000/245/CE	Sticlă plată, sticlă profilată și produse din sticlă modelată (1/6) Sticla profilată în U (pentru utilizare într-un ansamblu de sticlă special destinat să confere rezistență la foc)	Sistem 1	EN 572-9:2004	CP
2000/245/CE	Sticlă plată, sticlă profilată și produse din sticlă modelată (1/6) Elemente de sticlă izolatoare (pentru utilizare într-un ansamblu de sticlă special destinat să confere rezistență la foc)	Sistem 1	EN 1279-5+A2:2010	CP
2000/245/CE	Sticlă plată, sticlă profilată și produse din sticlă modelată (4/6) Panouri de sticlă plată și bombată (pentru utilizare ca geamuri antiglonț sau antiexplozie)	Sistem 1	EN 1051-2:2008	CP
95/467/CE	Coșuri, canale de fum și produse specifice (1/1) Coșuri (module de înălțimea unui etaj), căptușeli pentru coșuri (din module sau compacte), coșuri cu pereți multipli (din module sau compacte), coșuri cu perete simplu compacte, echipamente pentru coșuri neatașate și atașate prefabricate (pentru coșuri)	Sistem 2+	EN 416-1:2009 EN 621:2010 EN 777-1:2009 EN 777-2:2009 EN 777-3:2009 EN 777-4:2009 EN 778:2010 EN 1020:2010 EN 1319:2010 EN 12446:2011 EN 13063-1+A1:2007 EN 13063-2+A1:2007 EN 13063-3:2007 EN 13069:2006 EN 13084-5:2005 EN 13084-5:2005/AC:2006 EN 13084-7:2012 EN 14471+A1:2015 EN 1457-1:2012 EN 1457-2:2012 EN 1806:2007 EN 1856-1:2009 EN 1856-2:2009 EN 1857:2010 EN 1858+A1:2011 EN 14989-1:2007 EN 14989-2:2008	CPF
97/176/CE	Produse din lemn pentru construcții (1/3): Produse masive din lemn pentru construcții: — Ansambluri: ferme pentru acoperișuri, podele, pereți, acoperișuri, cadre (pentru poduri, căi ferate și clădiri)	Sistem 2+	EN 14250:2010	CPF

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
97/176/CE	Produse din lemn pentru construcții (1/3): Produse masive din lemn pentru construcții: — Elemente: elemente pentru poduri, elemente pentru ferme de acoperișuri, tâlpi de grinzi, elemente pentru podele, elemente pentru pereți, elemente pentru acoperișuri, ca grinzi, bolți, grinzi transversale, căpriori, coloane, stâlpi, piloți (pentru poduri, căi ferate și clădiri)	Sistem 2+	EN 14081-1+A1:2011 EN 14229:2011	CPF
97/462/CE	Panouri din lemn (1/2) Panouri din lemn nefățuite, vopsite și furniruite sau căptușite (pentru elemente structurale pentru utilizare interioară sau exterioară)	Sistem 2+	EN 13986+A1:2015	CPF
97/740/CE	Produse de bază și auxiliare pentru zidărie (1/3): — Elemente de zidărie categoria I (*) (*) Elemente având o rezistență medie la compresiune specificată cu o probabilitatea de a nu fi atinsă de cel mult 5% (pentru utilizare în ziduri, coloane și pereți interiori)	Sistem 2+	EN 771-1+A1:2015 EN 771-2+A1:2015 EN 771-3+A1:2015 EN 771-4+A1:2015 EN 771-5+A1:2015 EN 771-6+A1:2015	CPF
97/740/CE	Produse de bază și auxiliare pentru zidărie (1/3): — Mortare industriale de zidărie, cu performanțe indicate (*) (*) Mortare concepute și fabricate pentru a răspunde anumitor performanțe cerute (pentru utilizare în ziduri, coloane și pereți interiori)	Sistem 2+	EN 998-2:2011	CPF
98/214/CE	Produse pentru construcții metalice și produse conexe (1/4): — Profile mecanice structurale Profile de diferite forme (T, L, H, U, Z, I, profile cu șanț, corniere, profile scobite, tubulare), produse plate (tole, foi, benzi), bare, piese turnate, piese forjate din diferite materiale metalice, laminate la cald, modelate la rece sau produse în alt mod, protejate sau nu împotriva coroziunii printr-o îmbrăcămintă de protecție (pentru utilizare în structurile metalice sau în structurile mixte metal-beton)	Sistem 2+	EN 1090-1+A1:2012 EN 10025-1:2005 EN 10210-1:2006 EN 10219-1: 2006 EN 15088:2006 EN 15048-1:2007 EN 10088-4:2009 EN 10088-5:2009 EN 10343:2009 EN 10340:2008 EN 10340:2008/AC:2009	CPF
98/214/CE	Produse pentru construcții metalice și produse conexe (2/4): Elemente structurale de construcție metalică: Produse metalice finite cum ar fi grinzi metalice, stâlpi, scări, piloni de fundație, picioare de susținere și palplanșe, profile debitate la dimensiune și destinate unor aplicații definite, șine și traverse. Pot fi sau nu protejate împotriva coroziunii printr-o îmbrăcămintă de protecție, sudate sau nesudate (pentru utilizare în șarpante și fundații)	Sistem 2+	EN 1090-1+A1:2012	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări ce necesită un grad înalt de securitate (2/2): Agregate și filere pentru beton, mortar și pastă de ciment (pentru drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620+A1:2008 EN 13043:2003 EN 13043:2003/AC:2004 EN 13055-1:2003 EN 13055-1:2003/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13242+A1:2008 EN 13383-1:2003 EN 13383-1:2003/AC:2004 EN 13450:2003 EN 13450:2003/AC:2004 EN 13139:2003 EN 13139:2003/AC:2004 EN 13139:2003/C91:2009	CPF

Nr. deciziei CE	Familiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
98/598/CE	Agregate pentru utilizări ce necesită un grad înalt de securitate (2/2): Agregate pentru: — mixturi inerte sau cu liant hidraulic (drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620+A1:2008 EN 13043:2003 EN 13043:2003/AC:2004 EN 13055-1:2003 EN 13055-1:2003/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13242+A1:2008 EN 13383-1:2003 EN 13383-1:2003/AC:2004 EN 13450:2003 EN 13450:2003/AC:2004 EN 13139:2003 EN 13139:2003/AC:2004 EN 13139:2003/C91:2009	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Agregate pentru: — mixturi de bitum și tratamente de suprafață (drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620+A1:2008 EN 13043:2003 EN 13043:2003/AC:2004 EN 13055-1:2003 EN 13055-1:2003/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13242+A1:2008 EN 13383-1:2003 EN 13383-1:2003/AC:2004 EN 13450:2003 EN 13450:2003/AC:2004 EN 13139:2003 EN 13139:2003/AC:2004 EN 13139:2003/C91:2009	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Filere pentru: — mixturi de bitum și tratamente de suprafață (drumuri și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620+A1:2008 EN 13043:2003 EN 13043:2003/AC:2004 EN 13055-1:2003 EN 13055-1:2003/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13242+A1:2008 EN 13383-1:2003 EN 13383-1:2003/AC:2004 EN 13450:2003 EN 13450:2003/AC:2004 EN 13139:2003 EN 13139:2003/AC:2004 EN 13139:2003/C91:2009	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Blocuri de piatră pentru protecție (anrocament cu piatră sortată) (pentru structuri hidraulice și alte lucrări de construcții civile)	Sistem 2+	EN 12620+A1:2008 EN 13043:2003 EN 13043:2003/AC:2004 EN 13055-1:2003 EN 13055-1:2003/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13242+A1:2008 EN 13383-1:2003 EN 13383-1:2003/AC:2004 EN 13450:2003 EN 13450:2003/AC:2004 EN 13139:2003 EN 13139:2003/AC:2004 EN 13139:2003/C91:2009	CPF

Nr. deciziei CE	Familiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): Balast feroviar (lucrări feroviare)	Sistem 2+	EN 12620+A1:2008 EN 13043:2003 EN 13043:2003/AC:2004 EN 13055-1:2003 EN 13055-1:2003/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13242+A1:2008 EN 13383-1:2003 EN 13383-1:2003/AC:2004 EN 13450:2003 EN 13450:2003/AC:2004 EN 13139:2003 EN 13139:2003/AC:2004 EN 13139:2003/C91:2009	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): Amestecuri bituminoase (utilizate la construcția și tratarea la suprafață a drumurilor)	Sistem 2+	EN 13108-1:2006 EN 13108-1:2006/AC:2008 EN 13108-2:2006 EN 13108-2:2006/AC:2008 SR EN 13108-3:2006 EN 13108-3:2006/AC:2008 EN 13108-4:2006 EN 13108-4:2006/AC:2008 EN 13108-5:2006 EN 13108-5:2006/AC:2008 EN 13108-6:2006 EN 13108-6:2006/AC:2008 EN 13108-7:2006 EN 13108-7:2006/AC:2008	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): Tratamente de suprafață (utilizate la tratamentul de suprafață al drumurilor)	Sistem 2+	EN 12271:2007 EN 12273:2008	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): Bitumuri (utilizate la construcția și tratarea la suprafață a drumurilor)	Sistem 2+	EN 12591:2009 EN 13808:2013 EN 13924:2006 EN 13924:2006/AC:2007 EN 14023:2010 EN 15322:2013	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): Produse și ansambluri pentru șapele de etanșare ale tablierelor de pod (utilizate pentru tablere de pod)	Sistem 2+	EN 14695:2010	CPF
99/469/CE	Produse pentru beton, mortar și pastă de ciment (1/2): Aditivi (pentru beton, mortar și pastă de ciment)	Sistem 2+	EN 934-2+A1:2012 EN 934-3+A1:2012 EN 934-4:2009 EN 934-5:2008	CPF
99/469/CE	Produse pentru beton, mortar și pastă de ciment (1/2): Adaosuri tip I (pentru beton, mortar și pastă de ciment)	Sistem 2+	EN 12878:2005 EN 12878:2005/AC:2006	CPF
99/94/CE	Produse prefabricate din beton normal, din beton ușor sau din beton celular autoclavizat (1/1) Produse prefabricate din beton normal, din beton ușor sau din beton celular autoclavizat (cu rol structural)	Sistem 2+	EN 1168+A3:2011 EN 12737+A1:2008 EN 12794+A1:2007 EN 12794+A1:2007/AC:2009 EN 12843:2005 EN 13224:2012 EN 13225:2013 EN 13693+A1:2009 EN 13747+A2:2010 EN 13978-1:2005 EN 14843:2007 EN 14844+A2:2012 EN 14991:2007	CPF

Nr. deciziei CE	Familiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
			EN 14992+A1:2012 EN 15037-1:2008 EN 15037-2+A1:2011 EN 15037-3+A1:2011 EN 15037-4+A1:2013 EN 15037-5:2013 EN 15050+A1:2012 EN 1520:2011 EN 15258:2009	
99/469/CE	Produse pentru beton, mortar și pastă de ciment (1/2): Produse de protecție și de reparare a betonului (pentru alte utilizări în clădiri și lucrări de inginerie civilă)	Sistem 2+	EN 1504-2:2005 EN 1504-3:2006 EN 1504-4:2005 EN 1504-5:2005 EN 1504-6:2007 EN 1504-7:2007	CPF
2015/1958/CE	Geosintetice și produse conexe Geosintetice membrane și textile utilizate pentru separarea, protecția, scurgerea, filtrarea sau consolidarea solului	Sistem 2+	EN 13249:2016 EN 13250:2016 EN 13251:2016 EN 13252:2016 EN 13253:2016 EN 13254:2016 EN 13255:2016 EN 13256:2016 EN 13257:2016 EN 13265:2016 EN 13361:2005 EN 13361:2005/A1:2007 EN 13362:2005 EN 13491:2005 EN 13491:2005/A1:2007 EN 13492:2005 EN 13492:2005/A1:2007 EN 13493:2005 EN 15381:2009 EN 15382:2013	CPF
2015/1958/CE	Geosintetice și produse conexe Geocompozite utilizate pentru separarea, protecția, scurgerea, filtrarea sau consolidarea solului	Sistem 2+	EN 13249:2016 EN 13250:2016 EN 13251:2016 EN 13252:2016 EN 13253:2016 EN 13254:2016 EN 13255:2016 EN 13256:2016 EN 13257:2016 EN 13265:2016 EN 13361:2005 EN 13361:2005/A1:2007 EN 13362:2005 EN 13491:2005 EN 13491:2005/A1:2007 EN 13492:2005 EN 13492:2005/A1:2007 EN 13493:2005	CPF
2015/1958/CE	Geosintetice și produse conexe Georețele utilizate pentru separarea, protecția, scurgerea, filtrarea sau consolidarea solului	Sistem 2+	EN 13361:2005 EN 13361:2005/A1:2007 EN 13362:2005 EN 13491:2005 EN 13491:2005/A1:2007 EN 13492:2005 EN 13492:2005/A1:2007 EN 13493:2005	CPF

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse și utilizările preconizate	Sistem evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
2015/1958/CE	Geosintetice și produse conexe Geomembrane utilizate pentru separarea, protecția, scurgerea, filtrarea sau consolidarea solului	Sistem 2+	EN 13249:2016 EN 13250:2016 EN 13251:2016 EN 13252:2016 EN 13253:2016 EN 13254:2016 EN 13255:2016 EN 13256:2016 EN 13257:2016 EN 13265:2016 EN 13361:2005 EN 13361:2005/A1:2007 EN 13362:2005 EN 13491:2005 EN 13491:2005/A1:2007 EN 13492:2005 EN 13492:2005/A1:2007 EN 13493:2005 EN 15381:2009 EN 15382:2013	CPF
2015/1958/CE	Geosintetice și produse conexe Geoplase utilizate pentru separarea, protecția, scurgerea, filtrarea sau consolidarea solului	Sistem 2+	EN 13361:2005 EN 13361:2005/A1:2007 EN 13362:2005 EN 13491:2005 EN 13491:2005/A1:2007 EN 13492:2005 EN 13492:2005/A1:2007 EN 13493:2005	CPF

CP = funcția specifică de certificare a produselor pentru construcții

CPF = funcția specifică de certificare a controlului producției în fabrică.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul anexei la Ordinul ministrului justiției nr. 1.548/C/2017 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Școlii Naționale de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 și 554 bis din 13 iulie 2017, se fac următoarele rectificări:

— la titlul V, în loc de:

„CAPITOLUL IX

„Celula de urgență”

se va citi:

„CAPITOLUL VIII

„Celula de urgență”;

— după titlul VIII „Gestionarea dosarelor elevilor”,

în loc de:

„TITLUL VIII

„Dispoziții finale”

se va citi:

„TITLUL IX

„Dispoziții finale”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 057307